

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวางแผนเก็บข้อมูล

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเพื่อทำความเข้าใจพฤติกรรมการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมของชาวไทยเชื้อสายมลายูในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยกับชาวมลายูเชื้อสายไทยในรัฐกลันตันประเทศมาเลเซีย โดยผู้ศึกษามุ่งหวังที่จะเข้าถึงแก่นแท้ที่เป็นทั้งต้นกำเนิดและแนวทางในการแสดงออกพฤติกรรมการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมของกลุ่มชนทั้งสองกลุ่มอย่างแท้จริง โดยไม่ละทิ้งความสำคัญของบริบทรอบข้างที่พฤติกรรมการสื่อสารดังกล่าวแสดงออก ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงเลือกใช้แนวทางการศึกษาตามแนวคิดปรากฏการณ์วิทยาเป็นแนวทางในการศึกษา เพื่อค้นหารูปแบบและประสบการณ์สำคัญของชีวิตของชนทั้งสองกลุ่ม การใช้วิธีการดังกล่าวเป็นวิธีการที่เหมาะสมในการศึกษาประสบการณ์การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมของชนทั้งสองกลุ่มเนื่องจากแนวการศึกษาเชิงปรากฏการณ์วิทยามองว่ามนุษย์จะรู้ดีในเรื่องที่ตนเองมีประสบการณ์มาก่อน โดยการรับรู้ และเข้าใจความหมายในขณะที่มีสติสัมปชัญญะอยู่ แนวทางดังกล่าวจะช่วยในการค้นหาคำอธิบายว่ามนุษย์ผ่านประสบการณ์ในชีวิตมาอย่างไรบ้าง และมีปรากฏการณ์อะไรที่สะท้อนให้เห็นการสร้างโลกของความจริงของเขา¹ ซึ่งแนวทางดังกล่าวถือได้ว่าเป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ

วิธีการได้มาซึ่งข้อมูล

ด้วยเหตุที่วัตถุประสงค์ในการศึกษานี้เพื่อที่จะทำความเข้าใจพฤติกรรมการสื่อสารและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมของชาวไทยเชื้อสายมลายูและชาวมลายูเชื้อสายไทย (ในฐานะชนส่วนน้อยของสังคม) ที่มีต่อชนกลุ่มใหญ่ในสังคม ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงต้องใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่สอดคล้องกับความต้องการดังกล่าวดังนี้

¹นิศา ชูโต, การวิจัยเชิงคุณภาพ (กรุงเทพมหานคร: แมทส์ปอยท์ จำกัด, 2545),

1. ใช้การสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview) ในการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบริบทของการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมของชนทั้งสองกลุ่ม เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ชาติพันธุ์ สภาพแวดล้อมทางสังคม วัฒนธรรม และจิตวิทยา ทั้งยังใช้เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมวัฒนธรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสื่อสารดังกล่าว ข้อมูลที่ได้จะเป็นข้อมูลจากประสบการณ์ชีวิตที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมของชนทั้งสองกลุ่ม โดยผู้ศึกษาจะเน้นจุดสนใจไปที่เหตุการณ์สำคัญ (critical incidents) ที่เกิดขึ้นในชีวิตของผู้ให้ข้อมูลซึ่งผู้ให้ข้อมูลสามารถจดจำและถ่ายทอดได้อย่างชัดเจน โดยในการศึกษาภาคสนามในช่วงต้นผู้ศึกษาใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง (semi structured interview) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เนื่องจากมองว่าวิธีการดังกล่าวจะทำให้ผู้ศึกษามีแนวทางในการสัมภาษณ์ที่ชัดเจน แต่ขณะเดียวกันก็ยังเปิดโอกาสในข้อมูลที่น่าสนใจและอาจมีความสำคัญกำเนิดขึ้นผ่านการสัมภาษณ์ดังกล่าวได้อีกด้วย อย่างไรก็ตามเมื่อทำการศึกษาไประยะหนึ่งพบว่า การสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้างมักทำให้การสัมภาษณ์ไม่ค่อยราบรื่นเท่าไรนัก ผู้ศึกษาจึงปรับวิธีการสัมภาษณ์เป็นการสนทนาอย่างไม่เป็นทางการแทน โดยยังคงยึดแก่นของเนื้อหาในการสนทนาเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสื่อสารและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสื่อสารของชาวไทยเชื้อสายมลายูที่มีต่อชาวไทยเชื้อสายไทย และของชาวมลายูเชื้อสายไทยที่มีต่อชาวมลายูเชื้อสายมลายู วิธีการเช่นนี้มักทำให้การสนทนาเป็นไปอย่างเป็นธรรมชาติ และผู้ให้ข้อมูลก็ทยอยเปิดเผยข้อมูลอย่างลื่นไหล จนเมื่อสนทนาไปได้ช่วงเวลานึงทั้งผู้ศึกษาและผู้สนทนาต่างลืมหืมสภาพแวดล้อมรอบข้างและจดจ่ออยู่ในเรื่องราวที่กำลังสนทนาจนเสมือนทั้งคู่กำลังเดินทางร่วมกันย้อนไปบนประสบการณ์ของผู้ให้ข้อมูล สิ่งนี้ทำให้ข้อมูลที่ได้มีทั้งความละเอียดและชีวิตชีวมากกว่าการสัมภาษณ์แบบเป็นทางการอย่างมาก

2. ใช้การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (participant observation) เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสื่อสารที่ไม่สามารถเข้าถึงได้โดยการสัมภาษณ์เจาะลึก และเพื่อช่วยเพิ่มความกระจ่างและใช้ยืนยัน (Triangulate) ความถูกต้องของข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก โดยผู้ศึกษาทำการสังเกตในสถานที่ ๆ มีการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมเกิดขึ้น ทั้งที่เป็นสถานที่ที่เกิดขึ้นเป็นประจำสังเกตเห็นได้ชัดเจน เช่น ร้านกาแฟ ตลาด โรงเรียน และสถานที่ที่การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมมิได้เกิดเป็นประจำและต้องติดตามอย่างใกล้ชิดหรือสถานที่ส่วนบุคคล เช่น ภายในบ้าน เป็นต้น

3. ใช้วิธีการรวบรวมเอกสารจากแหล่งต่าง ๆ (Documentary Research) ในการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบริบทของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมของชนทั้งสองกลุ่ม เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ชาติพันธุ์ สภาพแวดล้อมทางสังคม วัฒนธรรม และจิตวิทยา

โดยการรวบรวมเอกสารดังกล่าวนอกจากจะเป็นพื้นฐานและแนวทางศึกษาภาคสนามของการวิจัยครั้งนี้แล้ว ยังเป็นสิ่งที่ช่วยในการวิเคราะห์และตีความข้อมูลที่ได้จากการศึกษาภาคสนามอีกด้วย

วิธีการคัดเลือกพื้นที่วิจัย

ผู้ศึกษากำหนดพื้นที่ในการศึกษาว่าต้องเป็นชุมชนที่อยู่บริเวณแนวตะเข็บชายแดนไทย-มาเลเซีย ที่มีด่านพรมแดนที่ใช้ในการเข้าออกของสองประเทศตั้งอยู่

ภาพที่ 3.1

แผนที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทยที่มีอาณาเขตติดต่อกับ
ตอนเหนือของประเทศมาเลเซีย

จากแผนที่ข้างต้นจะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีชายแดนติดต่อกับประเทศมาเลเซียใน 4 จังหวัดด้วยกัน คือจังหวัดสตูล สงขลา ยะลา และนราธิวาส โดยมีด่านพรมแดนทั้งหมด 7 แห่ง ดังนี้

1. จังหวัดสตูลมีด่านพรมแดน 1 แห่ง คือด่านวังประจันติดกับด่าน Wang Kelian รัฐเปอรลิส

2. จังหวัดสงขลามีด่านพรมแดน 2 แห่งด้วยกัน คือด้านปาดังเบซาร์ติดกับด้าน Padang Besa รัฐเปอรลิส และด้านสะเดาติดกับด้าน Bukit Kayu Hitam อำเภอ Kubang Pasu รัฐเคดาห์

3. จังหวัดยะลามีด่านพรมแดน 1 แห่ง คือ ด้านเบตงติดกับด้าน Bukin Berapi กิ่งอำเภอ Pengkalan Hulu รัฐเปรัก

4. จังหวัดนราธิวาสมีด่านพรมแดน 3 แห่งด้วยกัน คือ ด้านบูเกะตา อำเภอแว้งติดกับ Bukit Bunga Tahan Merah กับรัฐกลันตัน ด้านสุโหลงโก-ลกติดกับ ด้าน Pengkalan Kubor อำเภอ Pasir Mas รัฐกลันตัน และด้านตากใบติดกับด้าน Pengkalan Kubor อำเภอ Tumpat รัฐกลันตัน

ผู้ศึกษาเลือกทำการศึกษาในพื้นที่แนวตะเข็บชายแดนบริเวณด้านตากใบ อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส และพื้นที่อำเภอตุมปัต (Tumpat) รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซียในการศึกษาครั้งนี้ ด้วยเหตุผลดังนี้

1. บริเวณดังกล่าวเป็นแนวตะเข็บชายแดนที่มีชุมชนของชาวมลายูเชื้อสายไทยตั้งบ้านเรือนอยู่อย่างหนาแน่นในบริเวณด้านชายแดนฝั่งมาเลเซีย และมีชุมชนชาวไทยเชื้อสายมลายูอยู่หนาแน่นเช่นกันบริเวณด้านชายแดนฝั่งไทย ทำให้การเดินทางข้ามฝั่งชายแดนไปมาในการเก็บข้อมูลเป็นไปได้สะดวก

2. บริเวณด้านชายแดนดังกล่าวตั้งอยู่ในจังหวัดนราธิวาสซึ่งเป็นจังหวัดที่มีปัญหาความขัดแย้งรุนแรงเกิดขึ้นอยู่เสมอ ในขณะที่ด้านชายแดนอื่น ๆ ที่มีชุมชนชาวมลายูเชื้อสายไทยอาศัยอยู่ คือ ด้านพรมแดนที่ติดกับรัฐเคดาห์และเปอรลิสนั้นติดต่อกับจังหวัดสตูลและสงขลา ซึ่งเป็นจังหวัดที่แทบไม่มีเหตุการณ์ความรุนแรงเกิดขึ้นเลย

3. เมื่อเปรียบเทียบระหว่างด้านชายแดนอำเภอตากใบกับด้านชายแดนอื่นในจังหวัดนราธิวาสแล้ว พบว่า นอกจากพื้นที่อำเภอตุมปัต ตรงข้ามชายแดนตากใบจะมีชาวมลายูเชื้อสายไทยอยู่หนาแน่นกว่าพื้นที่ส่วนอื่นของรัฐกลันตันแล้ว ชุมชนชาวไทยเชื้อสายมลายูในบริเวณด้านชายแดนอำเภอตากใบยังมีความน่าสนใจมากกว่าชุมชนไทยเชื้อสายมลายูบริเวณด้านชายแดนอื่นตรงที่เป็นชุมชนเก่าแก่ ซึ่งแตกต่างจากชุมชนบริเวณด้านอำเภอสุโหลงโก-ลกที่มีประชาชนจากส่วนอื่นของประเทศอพยพมาอยู่เพื่อการค้าเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้บริเวณอำเภอตากใบแม้จะเคยมีเหตุการณ์การปะทะกันอย่างรุนแรงระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐกับประชาชน แต่ด้วยภูมิประเทศที่อยู่ไม่ไกลจากตัวเมืองจังหวัดนราธิวาสมากนัก ทำให้สามารถเข้าไปทำการศึกษาได้ค่อนข้างสะดวกและปลอดภัย

วิธีการเข้าสนามวิจัย

สถานการณ์ในปัจจุบัน² ของพื้นที่ชายแดนภาคใต้มีเหตุการณ์รุนแรงเกิดขึ้นเสมอ นับตั้งแต่เหตุการณ์ปล้นปืนในช่วงต้นปี พ.ศ. 2547 สถานการณ์ความรุนแรงในพื้นที่ภาคใต้ถือได้ว่ามีน้ำหนักของความรุนแรงที่มากและช่วงเวลาของความรุนแรงที่ยาวนานอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน ทำให้พื้นที่ดังกล่าวถือเป็นพื้นที่ที่มีความเสี่ยงในการศึกษาวิจัยอย่างยิ่ง ในหนังสือชื่อ *Dangerous Fieldwork* ของ Raymond M. Lee³ เขาได้อ้างแนวคิดของ Migdal (1970) ที่ระบุว่า สิ่งสำคัญของการทำงานวิจัยในพื้นที่อันตรายก็คือ การไม่ประเมินสถานการณ์ที่เป็นอุปสรรคในการทำวิจัยต่ำเกินไป ดังนั้น ก่อนเข้าพื้นที่สนามวิจัยผู้ศึกษาได้กำหนดแนวทางในการเข้าสนามที่ทำให้ผู้ศึกษาสามารถเข้าถึงข้อมูลได้มากที่สุดและปลอดภัยที่สุด โดยประการแรก การเข้าสนามของผู้ศึกษาจะเข้าสนามผ่านคนในพื้นที่ซึ่งเป็นบุคคลที่ผู้ศึกษาค้นเคยและผู้ที่มิสถานะและตำแหน่งทางสังคมในชุมชนซึ่งที่เป็นที่ยอมรับของชาวชุมชนมากที่สุด เพื่อที่จะช่วยให้ผู้ศึกษาได้รับการยอมรับจากคนในพื้นที่ง่ายขึ้น ประการที่สองผู้ศึกษาจะต้องแสวงหาบุคคลในพื้นที่ที่สามารถรับรองสถานะภาพความเป็นนักศึกษาหรือนักวิจัยของตัวผู้ศึกษาได้เพื่อให้ชาวชุมชนที่ผู้ศึกษาทำการศึกษามีความเข้าใจอย่างชัดเจนว่าผู้ศึกษาคือใครและไม่ใช่ใคร ประการที่สามการอยู่ในสนามของผู้ศึกษาจะพยายามอยู่ใกล้ชิดกับบุคคลที่ชาวชุมชนให้ความเชื่อถือไว้วางใจ ในขณะเดียวกันก็หลีกเลี่ยงการเกี่ยวข้องกับบุคคลที่ชาวชุมชนไม่ให้ความไว้วางใจ

เมื่อเข้าสนามวิจัยจริง ๆ ผู้ศึกษาก็ใช้วิธีการดังกล่าวทั้งสามประการเป็นแนวทางในการเข้าและอยู่ในพื้นที่ แม้จะเคยใช้ชีวิตอยู่ในพื้นที่ชายแดนภาคใต้หลายปี แต่ผู้วิจัยก็ได้เคยอยู่ในพื้นที่ตากใบ ดังนั้น จึงต้องหาผู้ที่รู้จัก ‘คนในพื้นที่’ ที่เป็นที่ยอมรับนับถือของคนในชุมชนด้วย ผู้ศึกษาจึงขอร้องให้เพื่อนและญาติสนิทของผู้ศึกษาที่อยู่ในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ซึ่งมีความสนิทสนมกับชาวไทยเชื้อสายมลายูในพื้นที่ตากใบนำพาผู้ศึกษาเข้าพื้นที่ ในที่สุดผู้ศึกษาได้ผู้ที่จะช่วยพาผู้ศึกษาไปแนะนำตัวและขอสัมภาษณ์คนในชุมชนซึ่งเป็นคนในพื้นที่สองคนด้วยกันซึ่งคนหนึ่งอยู่ในพื้นที่ในเขตเทศบาลของอำเภอตากใบ และอีกคนหนึ่งเป็นคนในพื้นที่รอบนอกเขตเทศบาล หลังจากนั้นผู้ศึกษาจึงใช้ความสัมพันธ์ที่มีกับคนในพื้นที่ทั้งสองคนซึ่งแม้จะไม่ได้มีตำแหน่งหน้าที่

²ช่วงเวลาที่ผู้ศึกษาลงพื้นที่เก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2548 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2550

³Raymond M. Lee, *Dangerous Fieldwork: Qualitative Research Methods* Volume 34 (London: SAGE Publications, 1995).

ใหญ่โตแต่ก็เป็นที่ยอมรับของสังคมของคนในพื้นที่พอสมควร และที่สำคัญปลอดจากภาพความเป็นคนของรัฐและแนวรวมก่อความไม่สงบซึ่งทำให้การเก็บข้อมูลของผู้ศึกษาง่ายขึ้น

ส่วนการลงพื้นที่ในอำเภอตุมปัตประเทศมาเลเซียนั้น นับตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2548 ผู้ศึกษาได้สุมเดินทางเข้าไปในหมู่บ้านชาวมาเลเซียเชื้อสายไทยหมู่บ้านหนึ่งในอำเภอตุมปัต จนพบกับชายสูงอายุใจดีผู้หนึ่งซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้าน ผู้วิจัยได้พูดคุยและแจ้งวัตถุประสงค์ของผู้ศึกษาให้ผู้ใหญ่บ้านเข้าใจจนได้รับการต้อนรับและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เป็นอย่างดี การลงพื้นที่ในช่วงปี พ.ศ. 2549 จึงเริ่มต้นที่บ้านผู้ใหญ่อีกครั้ง นอกจากนี้เพื่อนสนิทของผู้ศึกษาชาวไทยเชื้อสายมลายูยังมีเพื่อนชาวมาเลเซียเชื้อสายไทยที่มีความรู้จักสนิทสนมพอสมควรเนื่องจากเคยเล่นกีฬาด้วยกัน ทำให้ผู้ศึกษามีผู้ยืนยันสถานะของผู้ศึกษาในพื้นที่อำเภอตุมปัตสองคนและเริ่มต้นการเก็บข้อมูลจากคำแนะนำและความช่วยเหลือของทั้งสองคน แม้บรรยากาศในประเทศมาเลเซียจะไม่มีอันตรายเหมือนกับทางฝั่งไทย แต่การมีคนยืนยันว่าผู้ศึกษาเป็นใครก็มีส่วนอย่างยิ่งที่ทำให้ผู้ที่สนทนาพูดคุยกับผู้ศึกษาไว้ใจและกล้าพูดคุยกับผู้ศึกษามากขึ้น สิ่งนี้ได้รับการสนับสนุนจากคำกล่าวของผู้ให้ข้อมูลคนหนึ่งทีกล่าวว่าผู้ศึกษาว่าอยู่หลายวันแล้วว่าผู้ศึกษาเข้ามาทำการศึกษาในพื้นที่เนื่องจากเห็นรถยนต์แปลก ๆ เข้ามาในพื้นที่ แต่ก็ทราบดีว่าผู้ศึกษามาหาใคร ดังนั้น จะเห็นได้ว่าผลดีของการมีคนยืนยันความเป็นใครของผู้ศึกษาใช้ได้ไม่เฉพาะในพื้นที่อันตรายเท่านั้น

วิธีการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลและสถานการณ์การสื่อสาร

ผู้ศึกษาได้กำหนดคุณสมบัติเบื้องต้นของผู้ให้ข้อมูลว่าต้องเป็นผู้มีชาติพันธุ์ดั้งเดิมเป็นสำคัญ กล่าวคือ หากเป็นชาวไทยเชื้อสายมลายูในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย จะต้องเป็นผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามโดยกำเนิด มีสัญชาติไทย มีบรรพบุรุษเป็นชาวไทยเชื้อสายมลายู ใช้ภาษามลายูในชีวิตประจำวันหรือเป็นภาษาแม่ ดังนั้น ผู้ที่เป็นชาวมุสลิมโดยการเปลี่ยนศาสนาเป็นชาวมุสลิมจากส่วนอื่นของประเทศที่ย้ายไปตั้งรกรากอยู่ในชายแดนภาคใต้ หรือเป็นชาวมุสลิมเชื้อสายอื่นนอกจากมลายู เช่น เชื้อสายปากีสถานหรืออินเดียจึงมิใช่กลุ่มที่ผู้ศึกษาต้องการศึกษา ส่วนผู้ให้ข้อมูลที่เป็นชาวมาเลเซียเชื้อสายไทยในมาเลเซียนั้นจะต้องนับถือศาสนาพุทธโดยกำเนิด มีสัญชาติมาเลเซีย มีบรรพบุรุษที่เป็นชาวมาเลเซียเชื้อสายไทย ใช้ภาษาไทยถิ่นตุมปัต-ตากใบ เป็นภาษาแม่ ดังนั้น ชาวมาเลเซียเชื้อสายจีนหรือชาวมาเลเซียเชื้อสายอื่นที่นับถือศาสนาพุทธจึงมิใช่กลุ่มที่ผู้ศึกษาต้องการศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้ศึกษาต้องการแสวงหาทฤษฎีมูลฐาน (grounded theory) จากปรากฏการณ์ที่ศึกษา ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงเลือกใช้วิธีการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลโดยอาศัยกรอบทฤษฎี

เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายในการแสวงหาความรู้ครั้งนี้ ก่อนเข้าสู่พื้นที่ผู้ศึกษาใช้การสำรวจวรรณกรรมเบื้องต้นทั้งที่เป็นงานวิจัยและทฤษฎีเป็นแนวทางในการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูล จากการสำรวจวรรณกรรม พบว่า ปัจจัยทางด้าน เพศ การศึกษา ที่ตั้งบ้านเรือน และความสามารถในการใช้ภาษา มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมของชาวไทยเชื้อสายมลายูในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย⁴ ดังนั้น ผู้ศึกษาจะใช้เกณฑ์ดังกล่าวในการพิจารณาเลือกผู้ให้ข้อมูลด้วยเพื่อให้ทฤษฎีที่จะเกิดขึ้นมีความครอบคลุมกลุ่มบุคคลที่มีความแตกต่างกัน โดยการคัดเลือกดังกล่าวจะเป็นการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลที่มีความแตกต่างกันอย่างสุดขั้วในแต่ละประเด็นที่กล่าวมา อย่างไรก็ตามมิได้หมายความว่าผู้ศึกษาจะใช้วิธีการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลดังกล่าวตลอดการวิจัย เนื่องจากการศึกษาในลักษณะที่เป็นการค้นหาทฤษฎีมูลฐานเช่นนี้ ให้ความสำคัญกับการศึกษาแบบอุปนัย (inductive) มากกว่าการศึกษาแบบนิรนัย (deductive)⁵ และให้ความสำคัญกับการคัดเลือกเหตุการณ์การสื่อสารมากกว่าตัวบุคคลซึ่งเป็นผู้บอกเล่าเหตุการณ์การสื่อสาร⁶ ดังนั้น การศึกษาครั้งนี้จึงเริ่มต้นตามกรอบที่ได้จากการสำรวจวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องในอดีตซึ่งเน้นไปที่การคัดเลือกตัวผู้ให้ข้อมูลเป็นหลัก จากนั้นจึงมุ่งเน้นไปที่ตัวเหตุการณ์การสื่อสารที่ผู้วิจัยค้นพบจากการสัมภาษณ์และสังเกต โดยจะคัดเลือกโดยพิจารณาเหตุการณ์การสื่อสารที่สามารถนำไปพัฒนาไปสู่ทฤษฎีหรือองค์ความรู้ที่สามารถอธิบายพฤติกรรมการสื่อสารและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมได้มากที่สุด

เมื่อเข้าสู่สนาม แนวทางหลักที่ผู้ศึกษาใช้ในการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลตามแนวคิดของ Anselm Strauss และ Juliet Corbin⁷ โดยจะแบ่งการคัดเลือกเป็น 3 ช่วง คือ เริ่มจาก 1. การคัดเลือกในช่วงการลงรหัสแบบเปิด (Sampling in Open Coding) 2. การคัดเลือกในช่วงการลงรหัสเชื่อมโยง (Sampling in Axial Coding) และ 3. การคัดเลือกในช่วงการลงรหัสแบบเฉพาะเจาะจง (Sampling in Selective Coding) ดังนั้น ในช่วงแรกของการลงพื้นที่ ผู้ศึกษาได้ใช้การคัดเลือกแบบเปิดเพื่อเปิดโอกาสในการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลได้กว้างมากที่สุด ในช่วงนี้ผู้ศึกษาพยายามที่จะ

⁴Chavivun Prachuabmoh, "The Role of Women in Maintaining Ethnic Identity and Boundaries: A Case of Thai-Muslims (The Malay Speaking Group) In Southern Thailand," (Ph.D. Dissertation, School of Anthropology, University of Hawaii 1980).

⁵Anselm Struss and Juliet Corbin, Basic of Qualitative Research: Grounded Theory Procedures and Techniques (London: SAGE, 1990), p. 23.

⁶Ibid., p. 177.

⁷Ibid., pp. 176-193.

สัมภาษณ์และสังเกตให้ได้มากที่สุดเพื่อที่จะค้นหา มโนทัศน์ (concept) และเกณฑ์หัวเรื่อง (categories) ที่เกี่ยวข้องกับปัญหานาวิจยมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ดังนั้น การคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลจึงเป็นไปอย่างค่อนข้างเปิดกว้าง หรือกล่าวได้ว่าหากผู้ศึกษา พบว่า มีใครเต็มใจที่จะพูดคุยกับผู้ศึกษาก็จะไม่รีรอที่จะขอสัมภาษณ์ ซึ่งการสัมภาษณ์ดังกล่าวจะเป็นไปในลักษณะการสนทนาแบบไม่เป็นทางการ

หลังจากนั้นผู้ศึกษาจึงนำข้อมูลที่ได้จากการคัดเลือกแบบเปิดมาทำการวิเคราะห์ เพื่อค้นหา มโนทัศน์และเกณฑ์หัวเรื่องซึ่งอธิบายพฤติกรรมการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมของชนทั้งสองกลุ่ม จากนั้นผู้ศึกษาจึงดำเนินการคัดเลือกแบบลงรหัสเชื่อมโยง โดยในช่วงนี้ผู้ศึกษาจะทำการคัดเลือกแบบมีวัตถุประสงค์มาช่วยในการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูล โดยจะใช้เกณฑ์ที่ได้จากการสำรวจวรรณกรรมข้างต้นเป็นแนวทาง เพื่อให้ข้อมูลที่ได้อาจมีความครอบคลุมรอบด้านมากขึ้น ในขั้นตอนนี้มีวัตถุประสงค์ในการคัดเลือกเพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างเกณฑ์หัวเรื่องและหัวเรื่องย่อยต่าง ๆ ที่ค้นพบในช่วงการคัดเลือกแบบเปิด ดังนั้น ขั้นตอนนี้จึงเป็นการคัดเลือกที่มุ่งจุดสนใจไปที่การเปิดเผยและพิสูจน์ความสัมพันธ์ของข้อมูลที่ได้จากการศึกษาภาคสนาม หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นการคัดเลือกที่จะเปิดโอกาสในการแสวงหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความผันแปรในมิติต่าง ๆ ของมโนทัศน์ที่ค้นพบในช่วงแรกของการศึกษาเป็นหลัก

จากนั้นจึงมาสู่ช่วงการเลือกผู้ให้ข้อมูลในช่วงสุดท้ายคือ การคัดเลือกในช่วงการลงรหัส อย่างเฉพาะเจาะจง ซึ่งเป็นขั้นตอนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อบูรณาการเกณฑ์หัวข้อเรื่องต่าง ๆ เพื่อสร้างเป็นกรอบทฤษฎีและพิสูจน์ข้อความที่ระบุถึงความสัมพันธ์ของเกณฑ์หัวข้อเรื่องต่าง ๆ ในช่วงนี้ผู้ศึกษาได้คัดเลือกผู้ให้ข้อมูลที่มีแนวโน้มที่สามารถให้ข้อมูลที่สามารถนำมาใช้ในการพิสูจน์ความสัมพันธ์ระหว่างมโนทัศน์ต่าง ๆ ที่ได้จากการศึกษาในช่วงต้นมากที่สุด หรือกล่าวได้ว่าเป็นการคัดเลือกเพื่อยืนยันความหนักแน่นของมโนทัศน์ เกณฑ์หัวเรื่อง และทฤษฎีที่ค้นพบ

ท้ายที่สุดผู้ศึกษาจึงได้ข้อมูลที่ทำให้ผู้ศึกษาเห็นว่าการศึกษามาถึงจุดอิ่มตัวเนื่องจากไม่ค้นพบข้อมูลใหม่ ๆ จากการสัมภาษณ์และสังเกตเพิ่มเติม ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงทำการวิเคราะห์ข้อมูลอีกครั้งและสรุปเป็นทฤษฎี (theoretical saturation) ในที่สุด

วิธีการตรวจสอบความน่าเชื่อถือ

เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ การจัดทำข้อมูลจึงต้องมีการจัดการอย่างมีระบบระเบียบ แม้จะมียุทธวิธีในการศึกษาที่ยืดหยุ่นและอ่อนไหวไปตามบริบท

แต่การจัดกระทำข้อมูลครั้งนี้จะมีความจริงจัง โดยมีการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของการวิจัย (trustworthiness) ด้วยการใช่วิธีการตรวจสอบแบบสามเส้า คือ ใช่วิธีการตรวจสอบข้อมูลจากหลากหลายวิธีวิจัย (methodological triangulation) โดยผู้ศึกษาทำการเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมดังกล่าวจากคำบอกเล่าของผู้ให้ข้อมูลเป็นหลัก เนื่องจากผู้ศึกษาต้องการศึกษาเหตุการณ์ที่อยู่ในความทรงจำจากประสบการณ์ชีวิตจริงของผู้ให้ข้อมูลหรือเป็นข้อมูลจากมุมมองของผู้ให้ข้อมูลเอง ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงใช้วิธีการสัมภาษณ์เจาะลึกเป็นวิธีการหลักในการศึกษา โดยจะใช้วิธีการสังเกตช่วยในการตรวจสอบข้อมูล การศึกษาครั้งนี้แม้ว่าผู้ศึกษาใช้ทฤษฎีการสื่อสารวัฒนธรรมร่วมเป็นทฤษฎีหลักในการศึกษา แต่ในการตรวจสอบผลการศึกษานั้นผู้ศึกษาได้ใช้หลากหลายแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเข้ามาตรวจสอบผลการศึกษา (theory triangulation) ทั้งที่เป็นแนวคิดและงานวิจัยจากสาขาวิชาการสื่อสาร สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา และรัฐศาสตร์

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษามีจุดมุ่งหมายที่จะค้นหาทฤษฎีมูลฐาน ซึ่งเป็นทฤษฎีหรือข้อสรุปที่สร้างขึ้นมาอย่างเป็นระบบจากข้อมูลรูปธรรมหรือความเป็นจริงที่ได้ค้นพบจากการศึกษา ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงเลือกวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่การศึกษาครั้งนี้ได้ตั้งไว้ ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงใช้แนวทางการค้นหาทฤษฎีมูลฐานจากงานเขียนของ Graser และ Strauss⁸ Strauss และ Cabin⁹ Naresh R. Pandit¹⁰ นิศา ชูโต¹¹ และ สุภางค์ จันทวานิช¹² เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูล

⁸Barney G. Glaser and Anselm L. Strauss, The discovery of grounded theory: Strategies for qualitative research (Chicago: Aldine Publishing Company, 1967).

⁹Anselm Struss and Juliet Corbin, op. cit., footnote 9.

¹⁰Naresh R. Pandit, "The Creation of the Theory: A Recent Application of the Grounded Theory Method," <<http://www.indambe11.net/ekonomiz/2005q2/article2005june24p13.htm>>, December 1996.

¹¹นิศา ชูโต, การวิจัยเชิงคุณภาพ, น. 40.

¹²สุภางค์ จันทวานิช, การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542).

โดยกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลเริ่มตั้งแต่เข้าสนาม คือ เป็นการวิเคราะห์ไปพร้อม ๆ กับการเก็บข้อมูล โดยเริ่มต้นจากการลงรหัสแบบเปิดเพื่อค้นหาโน้ตและเกณฑ์หัวเรื่องต่าง ๆ ในขั้นตอนนี้ผู้ศึกษาจะทำการรวบรวมข้อมูลที่เป็นเหตุการณ์การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมจากบทสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลทั้งชาวไทยเชื้อสายมลายูและชาวมลายูเชื้อสายไทย จากนั้นจึงนำเหตุการณ์ต่าง ๆ มาวิเคราะห์รายละเอียดตามกรอบการวิเคราะห์ของ John Lofland¹³ เพื่อให้ผู้ศึกษาสามารถทำความเข้าใจข้อมูลได้อย่างชัดเจนมากขึ้นว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร กับใคร อย่างไร เพราะเหตุใด และทำไม ซึ่งวิธีการจำแนกข้อมูลด้วยวิธีการดังกล่าวทำให้ผู้ศึกษาสามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ชัดเจนและถูกต้องแม่นยำยิ่งขึ้น จากนั้นจึงทำการลดขนาดข้อมูล สกัดหาโน้ตและเกณฑ์หัวเรื่อง ในช่วงนี้จะได้โน้ตหรือเกณฑ์หัวเรื่องที่อธิบายพฤติกรรมการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมจำนวนมาก หลังจากนั้นจึงใช้วิธีการลงรหัสแบบเชื่อมโยงเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างโน้ตและเกณฑ์หัวเรื่องต่าง ๆ หรือเรียกได้ว่าเป็นการจัดกลุ่มโน้ตและเกณฑ์หัวเรื่องต่าง ๆ ให้แสดงภาพรวมที่ชัดเจนของข้อค้นพบ โดยจัดกลุ่มโน้ตหรือเกณฑ์หัวเรื่องที่มีความเป็นนามธรรมน้อยให้อยู่ภายใต้ร่มของมโนทัศน์หรือเกณฑ์หัวเรื่องที่มีความเป็นนามธรรมสูงขึ้น ในช่วงนี้ผู้วิจัยได้ค้นพบว่า พฤติกรรมการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมของทั้งชาวไทยเชื้อสายมลายูและชาวมลายูเชื้อสายไทยมีความแตกต่างจากทฤษฎีการสื่อสารวัฒนธรรมร่วมของ Orbe ตรงที่การศึกษารั้งนี้ค้นพบข้อมูลใหม่ที่ชี้ให้เห็นว่าชนทั้งสองกลุ่มสามารถผสมกลมกลืนชนส่วนใหญ่ของสังคมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของชนกลุ่มตนได้ นอกจากนี้ยังค้นพบว่า มีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมหลายปัจจัยที่ไม่สอดคล้องกับทฤษฎีการสื่อสารวัฒนธรรมร่วม หลังจากจัดกลุ่มความสัมพันธ์ของมโนทัศน์และเกณฑ์หัวเรื่องต่าง ๆ เรียบร้อยแล้ว ผู้ศึกษาจึงนำข้อค้นพบที่ได้ที่กลับไปพิสูจน์กับข้อมูลภาคสนามโดยการลงพื้นที่สัมภาษณ์และสังเกตอีกครั้งหนึ่งจนท้ายที่สุดไม่พบข้อมูลที่แปลกใหม่เกิดขึ้นอีกแล้ว หรือเรียกได้ว่าเป็นการนำข้อสรุปดังกล่าวไปทดสอบในแง่มุมต่าง ๆ หรือเป็นการเคี้ยวข้อมูลกระทั่งอิมตัวจนสามารถสร้างข้อสรุปที่ครอบคลุมข้อมูลใหม่ได้หมด จากนั้นผู้ศึกษาจึงทำการยืนยันข้อสรุปโดยตรวจสอบยืนยันข้อสรุปที่ได้ทั้งจากทฤษฎีต่าง ๆ และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องจนนำไปสู่การเสนอทฤษฎีมูลฐานจากบริบทที่ศึกษาในครั้งนี้

¹³ John Lofland, *Analyzing Social Setting* (California: Wadsworth, 1971).

ภูมิหลังของผู้ให้ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาใช้วิธีการสัมภาษณ์เจาะลึกชาวไทยเชื้อสายมลายูในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ของไทยและชาวมาเลเซียเชื้อสายไทยในรัฐกลันตันประเทศมาเลเซีย โดยการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลจะใช้การคัดเลือกแบบบังเอิญและใช้เกณฑ์การคัดเลือกที่ได้จากการสำรวจวรรณกรรมช่วยในการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลเพื่อให้ข้อมูลที่ได้มีความรอบด้านมากขึ้น โดยผู้ศึกษาทำการสัมภาษณ์เจาะลึกในลักษณะที่เป็นการสนทนาอย่างไม่เป็นทางการกับชนทั้งสองกลุ่มโดยใช้เครื่องบันทึกเสียง mp3 ในการบันทึกบทสนทนาเป็นส่วนใหญ่ ขณะเดียวกันหากเห็นว่าผู้ให้ข้อมูลไม่สะดวกที่จะให้บันทึกบทสนทนาจึงใช้ความจำของผู้ศึกษาในการจดจำบทสนทนาและกลับมาจดบันทึกภายหลังในเวลาไม่เกินหนึ่งวัน ผู้ศึกษาตระหนักดีว่าการใช้ชื่อจริงของผู้ให้ข้อมูลอาจส่งผลกระทบต่อผู้ให้ข้อมูลเอง ดังนั้น ชื่อที่ใช้เมื่อต้องการกล่าวถึงผู้ให้ข้อมูลผู้ศึกษาจะใช้ชื่อที่สมมติขึ้นทั้งผู้ให้ข้อมูลที่เป็นชาวไทยเชื้อสายมลายูและชาวมาเลเซียเชื้อสายไทย

ภูมิหลังผู้ให้ข้อมูลชาวไทยเชื้อสายมลายูในพื้นที่ชายแดนภาคใต้

การศึกษาชาวไทยเชื้อสายมลายูในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เจาะลึกชาวไทยเชื้อสายมลายูในอำเภอตากใบจำนวน 34 คน ซึ่งแต่ละคนมี เพศ อายุ การศึกษา ที่ตั้งบ้านเรือน และความสามารถในการใช้ภาษาดังนี้

‘อาหามะ’ เป็นชายชาวไทยเชื้อสายมลายู อายุ 43 ปี อาศัยอยู่ในตำบลเกาะสะท้อน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ใช้ภาษามลายูถิ่นปัตตานีเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษาไทยถิ่นตากใบได้ และสามารถใช้ภาษาไทยกลางได้คล่องแม้จะไม่ชัดเท่าไร

‘สะมะแอ’ เป็นชายชาวไทยเชื้อสายมลายู อายุ 62 ปี อาศัยอยู่ในตำบลเจ๊ะเห อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส จบการศึกษาระดับ ปกศ. ใช้ภาษามลายูถิ่นปัตตานีเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษาไทยถิ่นตากใบได้คล่องมาก ใช้ภาษาไทยกลางได้คล่องและค่อนข้างชัด

‘รอเซะ’ เป็นชายชาวไทยเชื้อสายมลายูอายุ 45 ปี อาศัยอยู่ในตำบลเจ๊ะเห อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ใช้ภาษามลายูถิ่นปัตตานีเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษาไทยกลางได้แต่ไม่ดีนัก คือ พูดไม่ค่อยชัดเจน

‘อาลี’ เป็นชายชาวไทยเชื้อสายมลายู อายุ 47 ปี อาศัยอยู่ในตำบลเจ๊ะเห อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ใช้ภาษามลายูถิ่นปัตตานีเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษาไทยกลางได้ค่อนข้างดี

‘ป้อราเฮง’ เป็นชายชาวไทยเชื้อสายมลายู อายุ 63 ปี อาศัยอยู่ในตำบลเจ๊ะเห อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส จบการศึกษาระดับ ปกศ. ใช้ภาษามลายูถิ่นปัตตานีเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษาไทยถิ่นตากใบได้คล่อง ใช้ภาษาไทยกลางได้แต่ไม่ชัดเจนนัก

‘ฮากีม’ เป็นชายชาวไทยเชื้อสายมลายู อายุ 65 ปี อาศัยอยู่ในตำบลเจ๊ะเห อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 ใช้ภาษามลายูถิ่นปัตตานีเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษาไทยกลางได้แต่ไม่ชัด

‘อามิง’ เป็นชายชาวไทยเชื้อสายมลายู อายุ 50 ปี อาศัยอยู่ในตำบลเจ๊ะเห อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใช้ภาษามลายูถิ่นปัตตานีเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษาไทยถิ่นตากใบได้คล่องมาก ใช้ภาษาไทยกลางได้คล่องและค่อนข้างชัด

‘นุรไอนี’ เป็นหญิงชาวไทยเชื้อสายมลายู อายุ 57 ปี อาศัยอยู่ในตำบลเจ๊ะเห อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ใช้ภาษามลายูถิ่นปัตตานีเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษาไทยถิ่นตากใบได้ ใช้ภาษาไทยกลางได้ค่อนข้างชัดเจน

‘อัลมะ’ เป็นหญิงชาวไทยเชื้อสายมลายู อายุ 24 ปี อาศัยอยู่ในตำบลเจ๊ะเห อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ใช้ภาษามลายูถิ่นปัตตานีเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษาไทยกลางได้คล่องแต่ไม่ชัด

‘เปาะจ๊ะแม’ เป็นชายชาวไทยเชื้อสายมลายู อายุ 63 ปี อาศัยอยู่ในตำบลเกาะสะท่อน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส ศึกษาปอเนาะแต่ไม่มีการศึกษาภาคสามัญเลย ใช้ภาษามลายูถิ่นปัตตานีเป็นภาษาแม่ ไม่สามารถใช้ภาษาไทยถิ่นตากใบและภาษาไทยกลางได้

‘แบแอ’ เป็นชายชาวไทยเชื้อสายมลายู อายุ 34 ปี อาศัยอยู่ในตำบลเกาะสะท่อน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ส่วนศาสนาจบระดับชั้น 10 ชานาวิ ใช้ภาษามลายูถิ่นปัตตานีเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษาไทยกลางได้แต่ไม่คล่องและไม่ชัด

‘รอนิง’ เป็นชายชาวไทยเชื้อสายมลายู อายุ 39 ปี อาศัยอยู่ในตำบลเกาะสะท่อน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 กำลังศึกษา กศน. ระดับมัธยมปลาย ใช้ภาษามลายูถิ่นปัตตานีเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษาไทยถิ่นตากใบได้บ้าง ใช้ภาษาไทยกลางได้คล่องแต่ไม่ชัด

‘อาอีชะห์’ เป็นหญิงชาวไทยเชื้อสายมลายู อายุ 18 ปี อาศัยอยู่ในตำบลนาค อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส การศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 ใช้ภาษามลายูถิ่นปัตตานีเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษาไทยกลางได้คล่องแต่ไม่ชัดเป็นบางครั้ง

‘อายิบ’ เป็นชายชาวไทยเชื้อสายมลายู อายุ 17 ปี อาศัยอยู่ในตำบลเจ๊ะเห อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส การศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 5 ใช้ภาษามลายูถิ่นปัตตานีเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษาไทยถิ่นตากใบได้ ใช้ภาษาไทยกลางได้คล่องแต่ไม่ชัดเป็นบางครั้ง

‘สุกรี’ เป็นชายชาวไทยเชื้อสายมลายู อายุ 18 ปี อาศัยอยู่ในตำบลเจ๊ะเห อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส การศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 5 ใช้ภาษามลายูถิ่นตากใบเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษาไทยกลางได้ค่อนข้างชัด

‘สมศักดิ์’ เป็นชายชาวไทยเชื้อสายมลายู อายุ 53 ปี อาศัยอยู่ในตำบลเกาะสะท้อน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ใช้ภาษามลายูถิ่นปัตตานีเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษาไทยถิ่นตากใบได้ ใช้ภาษาไทยกลางได้คล่อง

‘สะเปอิง’ เป็นชายชาวไทยเชื้อสายมลายู อายุ 53 ปี อาศัยอยู่ในตำบลไพรวัน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใช้ภาษามลายูถิ่นปัตตานีเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษาไทยกลางได้แต่ไม่ชัด

‘ดอเลาะห์’ เป็นชายชาวไทยเชื้อสายมลายู อายุ 48 ปี อาศัยอยู่ในตำบลไพรวัน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส การศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใช้ภาษามลายูถิ่นปัตตานีเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษากลางได้แต่ไม่ชัด

‘รุสดี’ เป็นชายชาวไทยเชื้อสายมลายู อายุ 18 ปี อาศัยอยู่ในตำบลไพรวัน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส กำลังศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใช้ภาษามลายูถิ่นปัตตานีเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษาไทยกลางได้คล่องแต่ไม่ชัดบางครั้ง

‘อันวา’ เป็นชายชาวไทยเชื้อสายมลายู อายุ 18 ปี อาศัยอยู่ในตำบลไพรวัน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส กำลังศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใช้ภาษามลายูถิ่นปัตตานีเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษาไทยกลางได้แต่ไม่ชัด

‘คอละ’ เป็นชายชาวไทยเชื้อสายมลายู อายุ 35 ปี อาศัยอยู่ในตำบลเกาะสะท้อน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส การศึกษาศาสนาอิสลามชั้น 10 ชานาวี และ กศน. มัธยมศึกษาปีที่ 6 ใช้ภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษาไทยกลางได้แต่ไม่คล่อง

‘อารีเป็ง’ เป็นชายชาวไทยเชื้อสายมลายู อายุ 58 ปี อาศัยอยู่ในตำบลเกาะสะท้อน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส การศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 ใช้ภาษามลายูถิ่นตากใบเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษาไทยกลางได้คล่องแต่ไม่ชัดบางครั้ง

‘อาดือนัน’ เป็นชายชาวไทยเชื้อสายมลายู อายุ 55 ปี อาศัยอยู่ในตำบลเกาะสะท้อน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส จบการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 3 ใช้ภาษามลายูถิ่นปัตตานีเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษาไทยกลางได้ไม่ชัดและไม่คล่อง

‘อิลยาส’ เป็นชายชาวไทยเชื้อสายมลายู อายุ 63 ปี อาศัยอยู่ในตำบลนาค อำเภอดากใบ จังหวัดนราธิวาส จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ใช้ภาษามลายูถิ่นปัตตานีเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษาไทยกลางได้ไม่มากนักและไม่ชัด

‘ยูซุฟ’ เป็นชายชาวไทยเชื้อสายมลายู อายุ 22 ปี อาศัยอยู่ในตำบลนาค อำเภอดากใบ จังหวัดนราธิวาส จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใช้ภาษามลายูถิ่นปัตตานีเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษาไทยกลางได้ค่อนข้างคล่อง

‘ณรงค์’ เป็นชายชาวไทยเชื้อสายมลายู อายุ 36 ปี อาศัยอยู่ในตำบลนาค อำเภอดากใบ จังหวัดนราธิวาส จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ใช้ภาษามลายูถิ่นปัตตานีเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษาไทยถิ่นตากใบได้คล่อง ใช้ภาษาไทยกลางได้คล่อง

‘ยะห์ยา’ เป็นชายชาวไทยเชื้อสายมลายู อายุ 58 ปี อาศัยอยู่ในตำบลไพรวัน อำเภอดากใบ จังหวัดนราธิวาส จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใช้ภาษามลายูถิ่นปัตตานีเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษาไทยกลางได้คล่องแต่ไม่ชัด

‘สมาน’ เป็นชายชาวไทยเชื้อสายมลายู อายุ 52 ปี อาศัยอยู่ในตำบลเจ๊ะเห อำเภอดากใบ จังหวัดนราธิวาส จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใช้ภาษามลายูถิ่นปัตตานีเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษาไทยถิ่นตากใบได้คล่อง ใช้ภาษาไทยกลางได้คล่องแต่ไม่ชัด

‘ยาก็’ เป็นชายชาวไทยเชื้อสายมลายู อายุ 70 ปี อาศัยอยู่ในตำบลไพรวัน อำเภอดากใบ จังหวัดนราธิวาส จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 ใช้ภาษามลายูถิ่นปัตตานีเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษาไทยถิ่นตากใบได้ ใช้ภาษากลางได้แต่ไม่ชัด

‘อาบีดิน’ เป็นชายชาวไทยเชื้อสายมลายู อายุ 56 ปี อาศัยอยู่ในตำบลไพรวัน อำเภอดากใบ จังหวัดนราธิวาส จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใช้ภาษามลายูถิ่นปัตตานีเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษาไทยถิ่นตากใบได้ ใช้ภาษาไทยกลางได้แต่ไม่ชัด

‘รอปืออะ’ เป็นหญิงชาวไทยเชื้อสายมลายู อายุ 43 ปี อาศัยอยู่ในตำบลไพรวัน อำเภอดากใบ จังหวัดนราธิวาส จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใช้ภาษามลายูถิ่นปัตตานีเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษาไทยกลางได้คล่องแต่ไม่ชัด

‘นูรุดดีง’ เป็นชายชาวไทยเชื้อสายมลายู อายุ 53 ปี อาศัยอยู่ในตำบลไพรวัน อำเภอดากใบ จังหวัดนราธิวาส จบการศึกษาจากปอเนาะ ใช้ภาษามลายูถิ่นปัตตานีเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษาไทยกลางได้น้อยมากและไม่ชัด

‘สุรอยยา’ เป็นหญิงชาวไทยเชื้อสายมลายู อายุ 18 ปี อาศัยอยู่ในตำบลเจ๊ะเห อำเภอดากใบ จังหวัดนราธิวาส กำลังศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใช้ภาษามลายูถิ่นปัตตานีเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษาไทยกลางได้ค่อนข้างคล่อง

‘รอฮีม’ เป็นชายชาวไทยเชื้อสายมลายู อายุ 54 ปี อาศัยอยู่ในตำบลบางขุนทอง อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใช้ภาษามลายูถิ่นปัตตานีเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษาไทยกลางได้น้อยมาก

‘ดอรรแม’ เป็นชายชาวไทยเชื้อสายมลายู อายุ 68 ปี อาศัยอยู่ในอำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส จบการศึกษาระดับ ปกศ. ใช้ภาษามลายูถิ่นปัตตานีเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษาไทยกลางได้คล่อง

‘อาแซ’ เป็นชายชาวไทยเชื้อสายมลายู อายุ 47 ปี อาศัยอยู่ในอำเภอดันหยงมัส จังหวัดนราธิวาส จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใช้ภาษามลายูถิ่นปัตตานีเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษาไทยได้คล่องแต่ไม่ชัด

‘หลวงพ่อธรรม’ เป็นพระสงฆ์ชาวไทยเชื้อสายไทย อายุ 76 ปี อาศัยอยู่ในวัดแห่งหนึ่งในอำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส ใช้ภาษาไทยถิ่นตากใบเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษามลายูถิ่นปัตตานีได้คล่องปาก ใช้ภาษากลางได้ค่อนข้างคล่อง

‘สุโข’ เป็นชายชาวไทยเชื้อสายไทย อายุ 55 ปี อาศัยอยู่ในตำบลเจ๊ะเห อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ใช้ภาษาไทยถิ่นตากใบเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษาไทยกลางได้ชัดเจน ใช้ภาษามลายูถิ่นปัตตานีได้

‘สมศรี’ เป็นหญิงชาวไทยเชื้อสายไทย อายุ 52 ปี อาศัยอยู่ในตำบลเกาะสะท้อน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ใช้ภาษาไทยถิ่นตากใบเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษามลายูถิ่นปัตตานีได้บ้าง ใช้ภาษาไทยกลางได้ค่อนข้างชัดเจน

ภูมิหลังผู้ให้ข้อมูลชาวมาเลเซียเชื้อสายไทยในรัฐกลันตันประเทศมาเลเซีย

การศึกษาชาวมาเลเซียเชื้อสายไทยในรัฐกลันตันประเทศมาเลเซีย ผู้ศึกษาได้ทำการสัมภาษณ์ชาวมาเลเซียเชื้อสายไทยที่อาศัยอยู่ในอำเภอดูมปัต รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซียจำนวน 23 คน ซึ่งแต่ละคนมี เพศ อายุ การศึกษา ที่ตั้งบ้านเรือน และความสามารถในการใช้ภาษาดังนี้

‘ลูจมัน’ เป็นชายชาวมาเลเซียเชื้อสายไทย อายุ 63 ปี อาศัยอยู่ที่บ้านบ่อเสม็ด อำเภอดูมปัต รัฐกลันตัน จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 (มาเลเซีย) ใช้ภาษาไทยถิ่นดูมปัต-ตากใบเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษามลายูถิ่นกลันตันได้คล่อง ใช้ภาษามลายูกลางได้ ใช้ภาษาไทยกลางได้

‘ลุงทวี’ เป็นชายชาวมาเลเซียเชื้อสายไทย อายุ 70 ปี อาศัยอยู่ที่บ้านโน อำเภอดูมปัต รัฐกลันตัน จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 (มาเลเซีย) ใช้ภาษาไทยถิ่นดูมปัต-ตากใบเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษามลายูถิ่นกลันตันได้คล่อง ใช้ภาษามลายูกลางได้ ใช้ภาษาไทยกลางได้

‘มงคล’ เป็นชายชาวมาเลเซียเชื้อสายไทย อายุ 53 ปี อาศัยอยู่ที่บ้านบ่อเสม็ด อำเภอ ตุมปัต รัฐกลันตัน จบการศึกษาระดับปริญญาตรี (จากประเทศไทย) ใช้ภาษาถิ่นตุมปัต-ตากใบ เป็นภาษาแม่ ใช้ภาษาไทยกลางได้คล่อง ใช้ภาษามลายูถิ่นกลันตันได้ไม่คล่องเท่าไร ใช้ภาษามลายูกลางได้ไม่คล่องเท่าไร

‘ครูทองดี’ เป็นชายชาวมาเลเซียเชื้อสายไทย อายุ 84 ปี อาศัยอยู่ที่บ้านบ่อเสม็ด อำเภอ ตุมปัต รัฐกลันตัน จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 (จากประเทศไทย) ใช้ภาษาถิ่นตุมปัต-ตากใบเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษามลายูถิ่นกลันตันได้คล่อง ใช้ภาษาไทยกลางได้คล่อง ใช้ภาษามลายูกลางได้ไม่คล่องนัก

‘เมษา’ เป็นหญิงชาวมาเลเซียเชื้อสายไทย อายุ 32 ปี อาศัยอยู่ที่บ้านบ่อเสม็ด อำเภอ ตุมปัต รัฐกลันตัน จบการศึกษาระดับอนุปริญญา (มาเลเซีย) ใช้ภาษาถิ่นตุมปัต-ตากใบเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษามลายูถิ่นกลันตันได้คล่อง ใช้ภาษามลายูกลางได้คล่อง ใช้ภาษาไทยกลางได้คล่องและชัด

‘ครูขวัญ’ เป็นชายชาวมาเลเซียเชื้อสายไทย อายุ 63 ปี อาศัยอยู่บ้านบ่อเสม็ด อำเภอ ตุมปัต รัฐกลันตัน จบการศึกษาระดับปริญญาตรี (มาเลเซีย) ใช้ภาษาถิ่นตุมปัต-ตากใบเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษามลายูถิ่นกลันตันได้คล่อง ใช้ภาษามลายูกลางได้คล่อง ใช้ภาษาไทยกลางได้ไม่มากนัก

‘พนั’ เป็นชายชาวมาเลเซียเชื้อสายไทย อายุ 33 ปี อาศัยอยู่บ้านยุงเกา อำเภอ ตุมปัต รัฐกลันตัน จบการศึกษาระดับปริญญาตรี (มาเลเซีย) ใช้ภาษาถิ่นตุมปัต-ตากใบเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษามลายูถิ่นกลันตันได้คล่อง ใช้ภาษามลายูกลางได้คล่อง ใช้ภาษาไทยกลางได้คล่องและชัดเจน

‘ครูสกล’ เป็นชายชาวมาเลเซียเชื้อสายไทย อายุ 64 ปี อาศัยอยู่ที่บ้านยุงเกา อำเภอ ตุมปัต รัฐกลันตัน จบการศึกษาระดับปริญญาตรี (มาเลเซีย) ใช้ภาษาถิ่นตุมปัต-ตากใบเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษามลายูถิ่นกลันตันได้คล่อง ใช้ภาษามลายูกลางได้คล่อง ใช้ภาษาไทยกลางได้ไม่คล่องนัก

‘ปราณี’ เป็นหญิงชาวมาเลเซียเชื้อสายไทย อายุ 16 ปี อาศัยอยู่ที่บ้านโน อำเภอ ตุมปัต รัฐกลันตัน กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (มาเลเซีย) ใช้ภาษาไทยถิ่นตุมปัต-ตากใบ เป็นภาษาแม่ ใช้ภาษามลายูถิ่นกลันตันได้คล่อง ใช้ภาษามลายูกลางได้คล่อง ใช้ภาษาไทยกลางได้คล่องและชัดเจน

‘วิมล’ เป็นหญิงชาวมาเลเซียเชื้อสายไทย อายุ 21 ปี อาศัยอยู่ที่บ้านบ่อเสม็ด อำเภอ ตุมปัต รัฐกลันตัน กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี ปี 3 (มาเลเซีย) ใช้ภาษาไทยถิ่นตุมปัต-ตากใบเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษามลายูถิ่นกลันตันได้คล่อง ใช้ภาษามลายูกลางได้คล่อง ใช้ภาษาไทยกลางได้คล่องและชัดเจน

‘สัน’ เป็นชายชาวมาเลเซียเชื้อสายไทย อายุ 16 ปี อาศัยอยู่ที่บ้านใน อำเภอชุมบ่อ
รัฐกลันตัน กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (มาเลเซีย) ใช้ภาษาไทยถิ่นชุมบ่อ-ตากใบเป็น
ภาษาแม่ ใช้ภาษามลายูถิ่นกลันตันได้คล่อง ใช้ภาษามลายูกลางได้คล่อง ใช้ภาษาไทยกลางได้ไม่
คล่องนัก

‘ป้าสำราญ’ เป็นหญิงชรา มาเลเซียเชื้อสายไทย อายุ 70 ปี อาศัยอยู่ที่บ้านใน อำเภอ ตุมปัต รัฐกลันตัน ไม่จบการศึกษา ใช้ภาษาไทยถิ่นตุมปัต-ตากใบเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษามลายู ถิ่นกลันตันได้คล่อง ใช้ภาษามลายูกลางใต้ไม่คล่องนัก ใช้ภาษาไทยกลางได้ไม่คล่องนัก

‘ผจญ’ เป็นชายชาวมมาเลเซียเชื้อสายไทย อายุ 31 ปี อาศัยอยู่ที่บ้านใน อำเภอตุมปัต รัฐกลันตัน จบการศึกษาระดับปริญญาตรี (มาเลเซีย) ใช้ภาษาไทยถิ่นตุมปัต-ตากใบเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษามลายูถิ่นกลันตันได้คล่อง ใช้ภาษามลายูกลางได้คล่อง ใช้ภาษาไทยกลางได้คล่องและชัดเจน

‘สุธิ’ เป็นชายชาวมาเลเซียเชื้อสายไทย อายุ 15 ปี อาศัยอยู่ที่บ้านบ่อเสม็ด อำเภอ ตุมปัต รัฐกลันตัน กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (มาเลเซีย) ใช้ภาษาไทยถิ่นตุมปัต-ตากใบ เป็นภาษาแม่ ใช้ภาษามลายูถิ่นกลันตันได้คล่อง ใช้ภาษามลายูกลางได้คล่อง ใช้ภาษาไทยกลาง ได้ไม่คล่องนัก

‘สุรชัย’ เป็นชายชาวมมาเลเซียเชื้อสายไทย อายุ 17 ปี อาศัยอยู่ที่บ้านป่อเตมิด อำเภอ ตุมปัต รัฐกลันตัน กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (มาเลเซีย) ใช้ภาษาไทยถิ่นตุมปัต-ตากใบ เป็นภาษาแม่ ใช้ภาษามลายูถิ่นกลันตันได้คล่อง ใช้ภาษามลายูกลางได้คล่อง ใช้ภาษาไทยกลาง ได้ไม่คล่องนัก

‘วารี’ เป็นหญิงชาวมาเลเซียเชื้อสายไทย อายุ 28 ปี อาศัยอยู่ที่บ้านใน อำเภอชุมพวง
 รัฐกลันตัน จบการศึกษาระดับอนุปริญญา (มาเลเซีย) ใช้ภาษาไทยถิ่นชุมพวง-ตากใบเป็นภาษาแม่
 ใช้ภาษามลายูถิ่นกลันตันได้คล่อง ใช้ภาษามลายูกลางได้คล่อง ใช้ภาษาไทยกลางได้คล่อง

‘พระยอด’ เป็นพระสงฆ์ชาวนาแม่เฒ่าเชื้อสายไทย อายุ 39 ปี อาศัยอยู่ที่บ้านบ่อเสด็จ อำเภอดุสิต รัฐกัลลันตัน จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 (มาเลเซีย) ใช้ภาษาไทยถิ่นทุมปัต-ตากใบเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษามลายูถิ่นกัลลันตันได้คล่อง ใช้ภาษามลายูกลางได้คล่อง ใช้ภาษาไทยกลางได้คล่อง

‘พื๊วน’ เป็นชายชาวมมาเลเซียเชื้อสายไทย อายุ 50 ปี อาศัยอยู่ที่บ้านบ่อเสม็ด อำเภอ
 ตุมปัต รัฐกลันตัน จบการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 (มาเลเซีย) ใช้ภาษาไทยถิ่นตุมปัต-ตากใบเป็น
 ภาษาแม่ ใช้ภาษามลายูถิ่นกลันตันได้คล่อง ใช้ภาษามลายูกวางได้คล่อง ใช้ภาษาไทยกลางได้คล่อง

‘ฟิวันดี’ เป็นหญิงชาวไทยเชื้อสายมลายู อายุ 49 ปี อาศัยอยู่ที่บ้านใน อำเภอชุมบด รัฐกลันตัน จบการศึกษาระดับอนุปริญญา ใช้ภาษาไทยถิ่นตุมบัต-ตากใบเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษามลายูถิ่นกลันตันได้คล่อง ใช้ภาษามลายูกกลางได้คล่อง ใช้ภาษาไทยกลางได้ไม่คล่องนัก

‘ดาร์ง’ เป็นชายชาวมาเลเซียเชื้อสายไทย อายุ 17 ปี อาศัยอยู่ที่บ้านใน อำเภอชุมบด รัฐกลันตัน จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 (มาเลเซีย) ใช้ภาษาไทยถิ่นตุมบัต-ตากใบเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษามลายูสำเนียงกลันตันได้คล่อง ใช้ภาษามลายูกกลางไม่ค่อยคล่อง ใช้ภาษาไทยได้ไม่คล่อง

‘ภาคภูมิ’ เป็นชายชาวมาเลเซียเชื้อสายไทย อายุ 17 ปี อาศัยอยู่ที่บ้านใน อำเภอชุมบด รัฐกลันตัน กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (มาเลเซีย) ใช้ภาษาไทยถิ่นตุมบัต-ตากใบเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษามลายูถิ่นกลันตันได้คล่อง ใช้ภาษามลายูกกลางได้คล่อง ใช้ภาษาไทยกลางได้คล่อง

‘สุดา’ เป็นหญิงชาวมาเลเซียเชื้อสายไทย อายุ 17 ปี อาศัยอยู่ที่บ้านบ่อเสม็ด อำเภอชุมบด รัฐกลันตัน กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (มาเลเซีย) ใช้ภาษาไทยถิ่นตุมบัต-ตากใบเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษามลายูถิ่นกลันตันได้คล่อง ใช้ภาษามลายูกกลางได้ ใช้ภาษาไทยกลางได้

‘ประพจน์’ เป็นชายชาวมาเลเซียเชื้อสายไทย อายุ 17 ปี อาศัยอยู่ที่บ้านใน อำเภอชุมบด รัฐกลันตัน กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (มาเลเซีย) ใช้ภาษาไทยถิ่นตุมบัต-ตากใบเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษามลายูถิ่นกลันตันได้คล่อง ใช้ภาษามลายูกกลางได้คล่อง ใช้ภาษาไทยกลางได้ไม่คล่อง

โดยสรุปการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เจาะลึกชาวไทยเชื้อสายมลายูทั้งสิ้นจำนวน 34 คน และสัมภาษณ์เจาะลึกชาวมาเลเซียเชื้อสายไทยทั้งสิ้น 23 คน